A MAGYAR LABDARUGÓK SZÖVETSÉGE 1917. ÉVI

JELENTÉSE

A SZÖVETSÉGNEK 1918. ÉVI FEBRUÁR HÓ 23-IKI XVII. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

SZERKESZTETTE
TIBOR LAJOS
SZÖVETSÉGI FŐTITKÁR.

BUDAPEST,
IFJ. KELLNER ERNŐ KÖNYVNYOMDÁJA.
1918.

A Magyar Labdarugók Szövetsége tisztikara:

Elnök: Betöltetlen.
Társelnök: Dr. Füzesséry Zoltán.
Alelnökök: Oprée Rezső, Havas Lajos, Dr. Csányi József, Fischer Mór, Biró Dezső.
Főtitkár: Tibor Lajos.
Titkár: Sebők Ármin.
Ügyész: Dr. Láday Győző.
Pénztáros: Minder Frigyes.
Ellenőr: Herendi Artur.
Könyvtáros: Magyar Károly
Háznagy: Ordódy Béla.
Számvizsgálók: Hidvéger Lajos, Roykó Béla.
Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Tanácstagok:

Almási Elemér
Baubach Albert
Dr. Benedek Szabolcs
Dr. Buocz Gyula
5 Dr. Fodor Henrik
Frischer Károly
Dr. Geschader Vilmos
Herczog Miksa
Kiss Gyula
10 Kiss Sándor
Kiss Tivadar
Krausz Jenő
Lefkovics Sándor
Löwenrosen Károly
15 Malaky Mihály
Nagy Árpád
Papp Dénes
Bender K. Farkas
Reichard Ottó
20 Reiner Sándor
Reiprich Antal
Salgó Jenő
Szabó Jenő
Szabó Lajos
25 Szamek Zsigmond
Szieberth Imre
Tóth István
Vargay Sándor
Weiser Sándor
30 Zsoldos Károly

Pót-tanácstagok:

Spitz Dezső
Hauser Simon
Beringer István
Schlemmer Imre
5 Renner Ferenc
Schissler József
Ungár Gábor
Scheer Kornél
Gunesch Arnold
10 Kardos Arnold

Bizottságok:

Intéző bizottság: *Elnök:* Oprée Rezső. *Tagok:* Dr. Fodor Henrik, Dr. Geschader Vilmos, Krausz Jenő, Salgó Jenő, Zsoldos Károly.

Játékfegyelmet ellenőrző bizottság: *Elnök:* Dr. Csányi József. *Tagok:* Dr. Benedek Szabolcs, Dr. Buocz Gyula, Hidvéger Lajos, Dr. Láday Győző, Reiner Sándor, Szieberth Imre.

Birák bizottsága: *Elnök:* Havas Lajos. *Tagok:* Fehéry Ákos, Löwenrosen Károly, Minder Frigyes, Reichard Ottó. *Birótestületi tagok:* Békés Mór, Gerő Ferenc, Horváth János, Reich Zsigmond, Roykó Béla.

Gazdasági bizottság: *Elnök:* Biró Dezső, *Tagok:* Almási Elemér, Nagy Árpád, Bender K. Farkas, Szabó Jenő.

Nemzetközi bizottság: *Elnök:* Fischer Mór. *Tagok:* Dr. Fodor Henrik. Herczog Ede, Malaky Mihály, Pártos Gyula.

Válogató bizottság: *Elnök:* Oprée Rezső. *Tagok:* Havas Lajos. Herendi Artur, Fehéry Ákos, Minder Frigyes.

Központi vidéki bizottság: *Elnök:* Dr. Csányi József *Tagok:* Békés Mór, Dr. Földessy János, Frischer Károly, Dr. Méder Géza, Reiner Sándor, Vargay Károly, Wellisch Imre, Zsoldos Károly.

Vidéki kerületek tisztikara:

1. Pestvidéki kerület:

Elnök: Papp Dénes
Előadó: Dr. Szabó Lajos
Jegyző: Roykó Béla
Pénztáros: Sebők Ármin
Kerületi kapitány: Kéry Dezső
Választmányi tagok: ifj. Fischer Flórián, Szántó József

2. Északmagyarországi kerület:

Elnök: Dr. Ladányi Zoltán
Előadó: Sárossy Lajos
Jegyző: Ádám András †
Pénztáros: Pongrácz Vidor
Kerületi kapitány: Schwartz Árpád
Választmányi tagok: Schwartz Árpád, Chemez Rezső

3. Keletmagyarországi kerület:

Nem működik.

4. Erdélyrészi kerület:

Nem működik.

5. Délmagyarországi kerület:

Elnök: Plichta Béla
Előadó: Sigl János
Jegyző: Kardos Mihály
Pénztáros: Bauer Zoltán
Kerületi kapitány: Steinhübel Zoltán
Választmányi tagok: Pálinkás Lajos, Szende Izsó

6. Nyugatmagyarországi kerület:

Elnök: Szomor József
Előadó: Mayer Samu
Jegyző: Soltész Salamon
Pénztáros: Kalmár Ede
Választmányi tagok: Günsberger Benő, Mayer Lajos

7, Dunántuli kerület:

Nem működik.

A Magyar Labdarugók Szövetsége igazgatótanácsának jelentése az 1917. évről.

Tisztelt Közgyülés!

Amidőn 11 hónappal ezelőtt legutolsó évi jelentésünket a közgyülés elé terjesztettük, tettük azt abban a boldog hitben és ébredező reményben, hogy ez volt az utolsó beszámoló, melynek bölcsőjét a háborus események viharai ringatták. Sajnos, ezen reménységünk nem vált valóra, nem teljesedett be — most már látjuk — optimista álmunk, melynek finom, aranyszövésü hálójában az áldott béke annyi értékes kincsét láttuk fennakadni.

Kutató csáklyánk még tétlen, még nem kezdhetjük meg a még mindig növekvő romhalmaz eltakaritását, hogy alóla napvilágra hozzuk az eltemetett, de feltámadásra váró eszméket, reményeket és terveket, amelyek a labdarugósport jövőjét lesznek hivatva minden időkre biztositani.

Aggódó lelkünk a kelet felől feltünő, békét jelképező isteni szivárványt hozsannával fogadja, de nyugaton az égboltozat még teljesen borult, keselyük és halálmadarak sötét csapatai kóvályognak a légürben, amelyektől a béke olajágát tartó galamb nem tud, nem mer utjára indulni.

A rendeltetésétől messze eltávolodott emberiség egy részének, ellenségeinknek a friss embervér párolgó gőze még mindig nélkülözhetetlen eleme s az Isten képmására teremtett Ember még mindig nem tudott arra a magaslatra emelkedni, amelyről vétót kiáltva, a legrettenetesebb bűnnel, kiontott embervérrel fertőzött furiát, a háboru gonosz szellemét végleg elüzze immár otthonává lett helyéről s az emberiséget visszaadja önmagának, visszavezesse igazi hivatásához: a haladás és kultura, a felvilágosultság s az örök béke problémáinak áldást hozó és életet jelentő műhelyeibe.

Kulturmissziót teljesitő szövetségünk, sportunk is mily óriási mértékben nyögi mindezeknek átkát! Valóságos isteni csoda, hogy a szövetség és a labdarugósport ma még él és nem hősi halottja ennek a háborunak!

Alábbiakban adjuk a lefolyt szövetségi évről beszámolónkat, amelyen lidércnyomás-

ként ül elejétől végig a rettenetes idők nehéz fátuma. Hogy ezzel megbirkózni, hatását ellensulyozni miképpen sikerült, annak eldöntésére az igen tisztelt Közgyülés van hivatva.

Tisztelt Közgyülés! Szövetségi életünknek s mondhatjuk az egész labdarugó sportnak legkiemelkedőbb eseményei a csaknem megszokottan nagyszerü, szindus keretekben eldöntésre kerülő nemzetek közötti mérkőzéseink. Ha a világháboru nem is teszi lehetővé a békeidők nagynevü és valóban elsőrangu ellenfelek közötti nemes vetélkedést, s ilynemü mérkőzéseinket csak az osztrákok elleni — tehát változatosságot nem nyujtó — hadi válogatott mérkőzések küzdelmeire szükiti, mégis megállapithatjuk, hogy e mérkőzések nem sokat vesztettek érdekességükből és értékükből. Szövetségünk nem kisebb buzgalommal rendezi, — játékosaink nem lanyhuló odaadással vesznek részt, — közönségünk nem csökkenő szeretettel kiséri figyelemmel és élvezi a sokszor bizonytalan kimenetelü küzdelmeket az osztrákok ellen, mint azelőtt az angol, svéd, francia vagy olasz mérkőzéseket. Mert a labdarugó sport szépségei iránti szeretet, izgalmai iránti vonzódás mély gyökeret vert az összes tényezők szivében s a magyar szinek győzelmét buzditás formájá-

ban elősegiteni kötelességének tartja az a sok ezer főnyi közönség, melynek tapsai már sokszor öntöttek uj erőt a csüggedő magyar fiukba.

Ez évben is folytattuk a sorozatos hadi válogatott mérkőzéseket az osztrákokkal s eredményük tekintetében olyan fényes évre tekinthetünk vissza, amely páratlan szövetségünk történetében. Szineink a küzdelmekben egyszer sem maradtak alul! Összesen ötször találkoztak a két nemzet válogatottjai; kétszer tavasszal, kétszer őszszel s egyszer nyáron. A tavaszi és ősziek a rendes programmszerü mérkőzések sorába tartoztak, mig a nyári, az u. n. holt szezonban megtartott soronkivüli mérkőzés volt, jótékony cél szolgálatába állitva. Az osztrák szövetség nevezetesen azt az ajánlatot terjesztette szövetségünk elé, hogy a Galiciában harcoló és ott megsebesült török katonák javára rendezzünk Bécsben egy mérkőzést. Szövetségünk tanácsa, mely a háborus jótékonyság szolgálatát mindig szem előtt tartotta, ez alkalomal sem tért ki ez elől, sőt a nemzetközi bizottság javaslatára kikötötte, hogy ezen mérkőzés ellenértékeként a következő, tehát 1918. év nyarán Budapesten tartandó egy soronkivüli mérkőzés, melynek tiszta jövedelme szövetségünk által

kijelölendő háborus jótékony célra forditandó. A megtartott mérkőzés szineink győzelmével végződött s válogatott játékosaink jogos büszkeséggel hozták magukkal a bécsi török nagykövet által a győztes szövetségnek felajánlott értékes serleget.

Az osztrák válogatott csapat ellen megtartott 5 mérkőzés eredményét, valamint az azokon résztvett játékosok neveit alábbiakban közöljük:

1. XI. magyar-osztrák mérkőzés Wienben 1917 május 6-án, 1 : 1 (1 : 1), biró: Schmiger. Játszottak: Knapp, Kovács, Feldmann, Kertész II, Kertész III, Vágó, Ludvig, Konrád II, Schlosser, Schaffer, Szabó.

2. XII. magyar-osztrák mérkőzés Budapesten, 1917 junius 3. Győz Magyarország 6 : 2 (5 : 1), biró Winkler (DFB). Résztvettek: Knapp, Feldmann, Siegl, Kertész II, Kertész III, Virág, Weisz, Urik, Schlosser, Schaffer, Szabó.

3. XIII. magyar-osztrák mérkőzés soronkivüli, jótékonycélu volt Wienben, 1917 julius 15-én. Győz Magyarország 4 : 1 (1 : 0), biró Pohl Rudolf (DFB). Résztvettek: Plattkó, Siegl, Feldmann, Vágó, Kertész II, Kertész III, Szabó, Schaffer, Schlosser, Urik, Taussig.

4. XIV. magyar-osztrák mérkőzés Budapesten, 1917 október 7-én. Győz Magyar-

ország 2 : 1 (1 : 0), biró Erich Chemnitz (DFB). Csapatösszeállitás: Plattkó, Feldmann, Siegl, Kertész II, Kertész III, Vágó, Taussig, Engel, Schlosser, Schaffer, Szabó.

5. XV. magyar-osztrák mérkőzés Bécsben, 1917 november 4-én. Győz Magyarország 2 : 1 (2 : 0), biró Kurt v. Paquet (DFB). Játszottak: Plattkó, Feldmann, Siegl, Kertész II, Kertész III, Vágó, Taussig, Orth, Schlosser, Schaffer, Szabó.

Az öt válogatott mérkőzésen Magyarország győzött négyszer és egyszer eldöntetlent ért el. Goalarány 15 : 6 Magyarország javára.

Eme fényes eredményekért szövetségünk ismételt köszönetét fejezte ki a most felsorolt játékosoknak.

Nemzetközi bizottságunk tervbe vette egy Budapest—Prága városok közötti mérkőzés létrehozását, de az osztrák szövetség és a cseh egyesületek közötti rendezetlen viszony, majd a beállott teljes szakadás folytán a terv nem valósulhatott meg. Ugyancsak folytak tárgyalások a német szövetséggel lekötendő mérkőzések ügyében; ezek eredménye azon elvi megállapodás, mely szerint a háboru után a berlini stadionban körmérkőzés szerint lejátszandó magyar-német-osztrák válogatott mérkőzések fognak megtartatni.

Megtisztelő meghivásban volt része szövetségünknek a svájci labdarugó szövetségtől karácsonykor Svájcban megtartandó két mérkőzésre. Nemzetközi bizottságunk javaslatának megfelelően az igazgatótanács a meghivásnak eleget nem tett, nem tehetett, ellenben biztositotta a svájci szövetséget, hogy a háboru után az első alkalmat felhasználjuk a két szövetség csapatainak svájci találkozására. — Amidőn az osztrák szövetség, amely egyidőben szintén meghivást nyert a svájciaktól, a neki felajánlott 2 mérkőzést lekötötte, több oldalról szemrehányást kaptunk azért, miért nem perfektuáltuk mi e mérkőzéseket. Ezt mulasztásként terhünkre rovó kritikákra, kijelenthetjük, nem szolgáltunk rá; ebben az esetben az osztrák szövetség helyzete sokkal kedvezőbb volt, mint a miénk. Ausztriának közvetlen szomszédja Svájc, ami a turának 2 nappal rövidebb tartamát jelenti s ez ma nem lekicsinylendő előny, a hadügyi igazgatás közös — a kiutazás lehetőségének kérdésében döntő — szervei Bécsben, az osztrák szövetség székhelyén vannak, a játékosok és vezetők szabadságának, utleveleinek és egyéb engedélyeknek megszerzésére igen sok időt igénylő munkához megfelelő egyén, az osztrák szövetség állandó alkalmazásában álló titkár,

állott rendelkezésére és végül, a legmagasabb osztrák politikai körök meleg érdeklődése és támogatása biztositva volt, szemben a mi magasabb köreinkben mutatkozó — sajnos, az utóbbi időben gyakrabban tapasztalt — sportellenes áramlatok leküzdésének nehézségeivel. — Mindamellett lesz részünk egy magyar-svájci mérkőzésben, amenyiben május 12.-ére lekötöttük a svájci válogatott csapatot egy Budapesten tartandó mérkőzésre.

Nemzetközi bizottságunknak alkalma volt még egy fontos kérdéssel foglalkozni. A Ferencvárosi Torna Club ugyanis azzal az inditvánnyal fordult a szövetséghez, hogy Magyarország és Ausztria sportegyesületei között rendezendő nemzetközi labdarugó mérkőzéseknél az utazó csapatok egyesületei által a rendező egyesületektől követelhető legmagasabb utazási költségmegtérités tarifáját állapitsuk meg. Az igazgatótanács a javaslatot elvben helyesnek találta, de miután az a jelenlegi rendkivüli helyzetben nem időszerü, utasitotta a nemzetközi bizottságot, hogy a normális idők beálltával foglalkozzék a javaslattal s annak szellemében az osztrák szövetséggel a tárgyalásokat inditsa meg.

A viszonyok folytán korlátozott érintkezéseink a külföldi szövetségekkel a legteljesebb barátság és egyetértés jegyében

folytak le. Áll ez különösen az osztrák szövetségre nézve, amelynek a renitens cseh egyesületek elleni harcában teljes erőnkkel támogatói voltunk. Erőteljes rendszabályokat alkalmaztunk, mikor arról volt szó, hogy a cseh csapatok az osztrák szövetséget jóhiszemü magyar csapatokkal lekötött mérkőzések révén akarták kijátszani. Az osztrák szövetség kérelmére szigoruan ellenőriztük a cseh csapatokkal lekötött mérkőzéseket s rövidebb vagy hosszabb ideig játéktilalom alatt álló cseh csapatokkal való mérkőzésektől a magyar csapatokat szükség esetén külön is letiltottuk.

A nemzetközi relációk gondos ápolása és körültekintő fejlesztése mellett nem kevésbbé fontos a szövetség belső ügyeinek, belső szervezetének fejlesztése és összhangba hozása a reális élettel és a megváltozott külső és belső viszonyokkal. Ezek viszont szoros összefüggésben állanak egyesületeink érdekeivel. Sportéletünk váratlanul rohamos fejlődése és ennek a fejlődésnek iránya bizonyos érdekellentéteket hozott létre egyesületeink között, amik közé az oly sokszor hallható, u. n. pályaharcok nem igen számithatók, mert ez végtére az egyesületeknek 99%-át nem érdekli.

Sokkal aktuálisabbak azok a differenciák,

melyek a jövendő első osztály, valamint az utána következő alacsonyabb osztályok mikénti összeállitása, az első osztályu mérkőzések elé alacsonyabb osztályu mérkőzéseket kötelezővé tenni óhajtók, vagy az első osztályu mérkőzések jövedelmeinek a kisebb osztályu egyesületek javára leendő megcsonkitására irányuló szövetségi beavatkozást kivánók és ezzel ellentétes állást elfoglaló egyesületek, — vagy a jobb vidéki egyesületek bekapcsolásával a budapesti bajnokságok országossá tételét óhajtó vidéki és a budapesti egyesületek között fennállanak. Sok ezekhez hasonló komoly és komolytalan, jogos és jogtalan kivánalom vetődött felszinre, kérdések, melyek bekerültek a sportélet mindennapi problémái közé, s amelyek surlódások elkerülése érdekében megoldást kivánnak. — Ezeknek a már meglévő s a még utban lévő ellentétes érdekeknek összeegyeztetése a labdarugósport érdekeivel képezi legfontosabb feladatát a szövetségnek. Ezt a célt a szövetség és a tagegyesületek jogait és kötelességeit körülbástyázó szövetségi alapszabályoknak, valamint az általános és bajnoki rendszabályoknak a változott viszonyokhoz mért reformja van hivatva biztositani. Abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy jelentésünkben a szövetség

alapszabályainak módositásáról mint befejezett tényről emlékezhetünk meg. Az évek óta sürgetett munka már beillesztetett a szövetségi élet régi vágányai helyébe azzal a kivánsággal, hogy a hozzáfüzött remények megvalósitásában ne maradjon adósunk!

Az uj alapszabályok — melyeket az 1918 február 2.-án megtartott renkivüli közgyülés elfogadott — lényegbe vágó módositásait röviden a következőkben foglaljuk össze: Kellően tisztázzák a szövetség és az egyesületek jogait és kötelességeit, ugy hogy jövőben ezen kérdésekből eredő összeütközések elő ne fordulhassanak. Ez elnökségi tagok száma felemeltetett 7-ről 10-re; két alelnöki állás a vidéki egyesületek részére tartatik fenn, amivel a vidék egy régi kivánsága ment teljesedésbe. Felemeltetett az igazgatótanács tagjainak száma 30-ról 40-re, hogy a megnövekedett taglétszám arányában több egyesületnek jusson hely a szövetség vezetésére és szerveinek ellenőrzésére hivatott fórumban. — Az igazgatótanács és a bizottsági tagokat az ügyek gyors és körültekintő elintézése érdekében az üléseken való megjelenésre tagsági joguk megszünésének terhe mellett kötelezi. A tagok jogainak védelme érdekében rendkivüli közgyülés tartandó a bajnoki év végén, ha a bajnok-

sággal, illetve helyezésekkel kapcsolatos felebbezések az évi rendes közgyülésén már el nem intézhetők; a mérkőzések sima lefolyásának biztositása érdekében a rendbontók ellen kellő megtorló intézkedésekről gondoskodik, a szabályok ellen vétő egyesületeket pénzbirsággal sujtja s megállapitja a kizárás feltételeit. Fontos pontja az érdekelteknek kizárása az ügyek intézéséből és a fegyelmi tárgyalások mikéntjének pontos meghatározása.

Uj szervekként a következők állittattak fel: 1. A felebbezési tanács, amely a bizottságok — a birákét kivéve — elsőfoku határozatait beadott felebbezés esetén felülbirálja. Ezzel a felebbezések gondosabb elintézése és az igazgatótanács tehermentesitése biztosittatik. 2. Birói tanács, ez a biróbizottság határozatait — felebbezés esetén — felülbiráló szaktanács. 3. Ifjusági bizottság, a szövetség által kiirandó ifjusági bajnokságok és az ifjusági labdarugósport egyéb ügyeinek intézésére hivatva. 4. Sajtóbizottság, a sajtóval leendő szorosabb kapcsolat megteremtése, a sajtó informálása céljából. 5. Magyar Footballbirák Testülete, mely a szövetség által képesitett összes birákból áll; ez választja meg a birói tanácsot és a biróbizottságot.

Az általános és bajnoki rendszabályok átdolgozási munkálatai is befejezésükhöz közelednek. Ezt a nagy munkát, melynek körültekintő és gondos elvégzése iránt teljes bizalommal vagyunk, tudván azt, hogy ezen óriási feladatnak nagy tapasztalatokat és sporttudást megkövetelő elvégzését szövetségünk fáradhatatlan és érdemekben kiváló alelnöke, Oprée Rezső vállalta magára.

Egyesületeink érdekeinek pártatlan szolgálatát, érdekeik összhangba hozását s a közöttük leendő állandó harmonia biztositását mindenkor legfőbb feladatunknak tekintettük s ezen a téren nyugodtan álljuk a bármely irányból jövő kritikákat. E pontnál tartozunk a t. Közgyülésnek azzal, hogy a lefolyt év alatt állandóan felszinen tartott, u. n. footballharcot és amatőrkérdést, illetve ezek historikumát röviden ismertessük.

Emlékezetében van még a t. Közgyülésnek, hogy az 1917 március 31-én megtartott közgyülés egyhangu bizalma állitotta szövetségünk élére a mai vezetőséget és igazgatótanácsot. Ez a választás egy uj rezsim, az eddigi kisebbség kezébe adta a hatalmat, amelynek elvesztésébe a régi, vezető szerepéből kiesett alig néhány egyletből álló párt, élén a Ferencvárosi Torna Clubbal, belenyugodni nem tudott. Hogy az uj éra mun-

káját megnehezitse, szövetségünkkel szemben teljesen passzive viselkedett és a fegyelmi bizottság által már végérvényesen elintézett Schlosser-ügyet ujból felszinre hozta, majd midőn a szövetség régi elnöksége által szövetségi tárgyalásra méltónak nem tartott odiózus Weinbeer-ügyből kifolyólag a Magyar Testgyakorlók Körével mindennemü érintkezést megszakitott, az u. n. football-háborut inditotta meg. Hozott határozatát állva, a FTC tényleg nem állt ki a hadimérkőzésre a MTK ellen, sőt példáját a MAC is követte. Szövetségünk látva, hogy a lemondások a hadimérkőzések komolyságát és értékét lerontják, az 1917/18. évre kiirt hadi bajnokságok feltételei közé a mérkőzések indokolatlan lemondásának tilalmát iktatta be, azzal a szigoru kikötéssel, hogy amennyiben valaki mérkőzést az intézőbizottság által el nem fogadott indokolással lemond, összes pontjait elveszti s a további hadi bajnoki mérkőzéseken való részvételi jogát is elveszti. Mint látható, igazgatótanácsunk kellő eréllyel és megfelelő eszközök igénybevételével kivánta a kiirt mérkőzések komolyságát biztositani s ha a FTC a szövetség tilalma ellenére a MTK elleni mérkőzést mégis lemondotta, az abból reáháramló következmények kellemetlenségeit és az erkölcsi felelősséget a magyar

labdarugó sport egységének megbontásáért viselnie kell.

Az amatőrség kérdése ennek a football-háborunak a sportélet forgatagába dobott másik jelszava, melynek éle ugyancsak a MTK ellen irányittatott. A FTC lemondását azzal indokolta, hogy a Weinbeer-ügyben a FTC-t és vele az amatőr football sportot olyan sérelem érte a MTK részéről, melynek jóvátétele előtt a MTK-val nem játszhat.

Tisztelt Közgyülés! A szövetség vezetősége és igazgatótanácsa, amely kezét állandóan a magyar footballélet ütőerén tartja. érez magában annyi itélőképességet annak megbirálásához, történtek és történnek-e olyan cselekmények egyesületeink részéről, melyek a ma érvényben levő amatőr-szabályok áthágását jelentik s amelyek okot szolgálhatnak arra, hogy az egyesületek közötti harmónia megbontására, a békés együttműködés lehetőségének megakadályozására alkalmasak volnának! A szövetség vezetősége és igazgatótanácsa érez magában annyi erkölcsi erőt és függetlenséget, hogy abban az esetben, ha az amatőr sport ellen bármely egyesület bebizonyitottan vétene, kérlelhetetlen szigorral szerezzen érvényt a szabályok rendelkezéseinek. A szövetséget ilyen kérdések elbirálásánál csak saját szerveinek határozatai irányit-

hatják s nem fogadhat el mértékadónak valamely club tiszteletreméltó — de saját ügyében itélkezni aligha jogosult — választmányának döntését. A szövetség tudta mindig, hogy az amatőr sport védelme egyik fontos feladata s ezt soha szem elől nem tévesztette. Elnökségünk még 1916 decemberében javasolta a sporthirlapirók szindikátusának, — amely az eszmét a szövetség elé hozta, — hogy az amatőrséggel összefüggő kérdések megvitatására az összes sportszövetségek és a szindikátus bevonásával ankét tartassék. De az átdolgozás alatt álló általános rendszabályokban is érdeme szerint foglalkozunk e fontos kérdéssel.

Abban igazat kell adnunk a FTC-nak, hogy sportéletünkben az anyagi szempontok érvényesülése az amatőr sportszellem rovására nem ritka jelenség. Egyoldaluvá válik azonban ez a megállapitása akkor, mikor ezt csak egy clubra vonatkoztatja, mert ezzel szemben, sajnos, megállapithatjuk, hogy ezek a jelenségek, amiket sportunknak rohamos fejlődése s ezzel kapcsolatban az egyesületeknek a footballból elért jelentős bevételei, az előbbrejutással járó anyagi előnyök vonzó ereje és sok más, e jelentés keretében fel nem sorolható tények idéztek elő, általánosaknak mondhatók. Ismételjük, az amatőrség

fogalmának mindenre kiterjedő pontos meghatározását szövetségünk sürgős feladatának tekinti s az uj — készülő — általános szabályok részletes tárgyalásánál az amatőrsport védelmének biztositására magukban különös hivatottságot érző faktoroknak intézményes biztositékok szorgalmazására alkalmuk fog nyilni.

A lefolyt év egyesületeink foglalkoztatása tekintetében is jelentős fordulót képez. Ekkor irtuk ki ugyanis — a háboru alatt először — a bajnoki mérkőzéseket, hadi bajnokság cimén. Kétségtelen, hogy a bajnoki rendszer, a bajnoki szabályok, a kiesések és az előrejutások mindenkor izgalmas és fontos kérdései azok, melyek az egyesületeket a legintenzivebb működés kifejtésére serkentik, a játékosokat legjobban ambicionálják és a közönség érdeklődését legjobban felkeltik. Az eddigi eredmények mindenben igazolták az aggodalmaskodókkal szemben a szövetség azon álláspontját, hogy a hadibajnokságok kiirása a labdarugó sport élénkebbé tételére jótékony hatással lesz. A nevezések nagy száma, a mérkőzések sima lebonyolitása, a mindinkább növekvő közönség meleg érdeklődése a hadi bajnokságok komolyságának valódi fokmérői, s ezekből megállapithatjuk, hogy nem kell félnünk attól, hogy a hadi bajnokságok a békeidők bajnokságának értékét devalválják.

Örömmel rögzitjük le, hogy az 1916/17. évi hadimérkőzések 41 résztvevőjével szemben az 1917/18. évi hadi bajnokságban 50 egylet játszik, ugy, hogy a III. osztályt is két csoportba kellett osztanunk. E jelentékeny számbeli növekedése a működő egyesületeknek mutatja legjobban, mennyivel nagyobb kedvvel játszanak az egyesületek bajnoki mérkőzéseket, dacára annak, hogy a sport üzésével kapcsolatos nehézségek leküzdése csaknem emberfeletti erőt és óriási anyagi áldozatokat kivánnak. Mindnyájunk előtt ismeretes a footballcipők, dresszek, labdák beszerzése körüli nehézségek. Labdák, cipők alig kaphatók s ha igen, soha el nem képzelt uzsoraárak ellenében. Bár szövetségünk az Országos Testnevelési Tanács utján a legfőbb fórumhoz fordult a labdákhoz szükséges gummi átengedése iránt, kérelmünk nem talált meghallgatást. Szövetségünk erejéhez mérten mindent elkövetett, hogy az egyesületek működésének lehetőségét megkönnyitse. A rászorulókat labda adományozásával vagy pénzzel támogattuk, majd kisérletképen a pályával nem rendelkező egyesületek részére pályát dijtalanul engedtünk át. Bár a pályabér a kisebb egyesületek mérkőzéseit jelentékenyen terhelik, csodálatosképen az egyesületek alig vették igénybe a

szövetség ezen jelentős segélyét, ugy, hogy a segélyezésnek ezt a módját el kellett ejtenünk. Ujabban labdák dijtalan rendelkezésre bocsájtásával fogunk az egyesületek labdaköltségeinek sulyos terhein könnyiteni, de a segély ezen formájának nagyobbarányu kiterjesztésében megakadályoz bennünket a labdahiány és anyagi eszközeink elégtelensége.

Hogy egyesületeinket működésükben megfelelő anyagi támogatás hiánya ne zavarja, szövetségünk beadvánnyal fordult az Országos Testnevelési Tanácshoz, kérve, hogy az egyesületeink részére 25.000 korona segélyt szavazzon meg, illetve bocsásson utólagos elszámolás kötelezettsége mellett rendelkezésünkre. Bár kérelmünk elintézést még nem nyert, illetékes helyről biztató igéretet nyertünk, hogy rászoruló egyesületeink — bár nem az általunk kért formában, — jelentékenyebb támogatásban fognak részesülni.

Sulyosan érinti szövetségünket az eddig élvezett vasuti kedvezmény megvonása. A labdarugó sport óriási fellendülésének alapját ez a kedvezmény adta meg, mert a sport csak ott bonthatja ki szárnyait igazán, ahol éltető eleme, a szabad mozgás, az egymással való nemes vetélkedés lehetősége korlá-

tok közé szoritva nincsen. A féláru utazás kedvezményének megvonása a sportot éppen abban az időben köti guzsba, mikor arra leginkább szükség van. Ma, mikor az ifjuság a megélhetés nehézségei, a hiányos táplálkozás révén kétszeresen rászorult arra, hogy testi erejét a sportolás révén fenntartsa és fejlessze, ma, mikor milliók sorakoznak a legfőbb Hadur zászlai alá s védik a szent hazai földet a sportban megedzett erővel, ma, mikor az ország minden oldalról veszélyeztetett létének védelmére edzett testü és veszélytől vissza nem rettenő ifjuságot kell nevelni: ma van a legnagyobb szükség arra, hogy a sportot, — mely ezeket a célokat elérni képes, — mindenütt a legnagyobb mértékben támogassák. Főleg vidéki egyesületeink érdekeit érinti sulyosan a kedvezmény megszüntetése. Ugy az OTT, mint szövetségünk külön is kérvénnyel fordult a kereskedelemügyi miniszterhez e következményeiben a magyar sportra végzetessé válható rendelet visszavonása érdekében, sajnos, sikertelenül. Nem adjuk fel a reményt, hogy a háboru befejezése után az évek óta élvezett kedvezményt vissza fogjuk nyerni s ennek érdekében minden rendelkezésre álló eszközt igénybe kell vennünk.

Egy igen jelentős és igen hosszu vaju-

dáson átment kérdés megoldását hozta meg a lefolyt esztendő, még pedig a biró testület létesitésének kérdését. Bár mi a magunk részéről a jelenlegi időket nem tartottuk egy ilyen fontos kérdés megoldására alkalmasnak, hiszen a birói kar tekintélyesebb, idősebb, vezető munkára hivatott tagjai közül igen sokan távol vannak, engedtünk a birók azon óhajának, hogy ügyeiknek intézését a birák összessége által választandó, tehát a birák többségének bizalmával rendelkező fórumok végezzék. Az időközben megalakult birótestület megbizottaival szövetségünk delegáltjai oly értelmü megállapodásra jutottak, hogy a birótestület, mint a szövetségnek egy szerve fogja hivatását végezni. Szövetségünk e megállapodásokból kifolyólag az uj alapszabályokat már ezek figyelembevételével állapitotta meg. Ezek értelmében a birák maguk választják meg a réginek hatáskörével egyező biróbizottságot, valamint az e fölé helyezett birói tanácsot, mely másodfoku döntésre jogositott testület. A birák ügyében tehát teljesen a birák döntenek, ami a szövetség részéről a birákkal szemben megnyilatkozó oly nagy bizalom, amelyre reméljük, a birák rá fognak szolgálni.

Annál érthetetlenebb a birák részéről legutóbb felmerült azon óhaj, mely szerint a

birótestületet — mint teljesen önálló autonómiával, külön alapszabályokkal biró — intézményt akarják megvalósitani s a birói testület tulajdonképpeni célját messze meghaladó programmot, aminek elvégzésére egyedül szövetségünk hivatott, tüztek ki maguk elé. Azt hisszük, a t. Közgyülés egyhangu véleményét is tolmácsoljuk akkor, midőn eleve, nyomatékosan kijelentjük, hogy szövetségünk a labdarugó sport vezetésére, irányitására vonatkozó jogait és kötelességeit osztatlanul kivánja fenntartani s jogaiból semmit sem enged át olyan testületnek, melyek nem a szövetség felügyelete és igazgatása alatt állanak.

Áttérve egyesületeink sportműködésének ismertetésére, megállapithatjuk, hogy a szövetség által kiirt mérkőzések lebonyolitása foglalta le egyesületeink gazdag sportprogrammjának jelentős részét. Csatlakoznak ehhez nemzetközi, vidéki és egyéb dijmérkőzések, melyek kiegészitették és változatossá tették a nagy gonddal összeállitott sportprogrammot.

Az 1916/17. évi hadimérkőzések junius végére befejezést nyertek s osztályonként a következő eredménnyel végződtek. Az első osztályban a győzelem pálmáját a Magyar Testgyakorlók Köre nagy képességü, kiváló

erőkből álló csapata ragadta magához. Nagy teljesitő képességét legjobban jellemzi, hogy a maximális 44 pontból álló 42-t szerzett meg, tehát csak 2 pontot vesztett a Törekvés SE-től szenvedett egyetlen veresége révén. Goalaránya 113—16. Ezek után érthető, ha a válogatott csapatok javarészét a MTK játékosai szolgáltatták. A második helyet a Törekvés Sport Egylet küzdötte ki magának 34 ponttal és 71—20 goalaránnyal, melyet harmadiknak 27 ponttal és 27—28 goalaránnyal az Ujpesti Torna Egylet követett. Negyedik a Ferencvárosi Torna Club lett 26 ponttal 29—23 goalaránnyal; a további helyezések a következők: 5. III. ker. TVE 22 pont (32—30), 6. Vas- és fémmunkások SC 21 pont (29—30), 7. MAC 18 pont (47—53), 8. BAK 18 pont, 31—52, 9. BTC 16 pont 25—52, 10. 33 FC 15 pont 25—51, 11. Kispesti AC 14 pont 22—56 és 12. Fővárosi T. Kör 11 ponttal és 19—59 goalaránnyal, mely club utolsó helyen lévén, az első osztályból kiesett.

A II. osztály a) csoportjának győztese a példás vezetés alatt álló Máv Gépgyári Sport Kör érdemes csapata lett, 33 ponttal 54—14 goalaránnyal, egy ponttal előzvén meg a Nemzeti Sport Clubot. A további helyezések voltak:

2. Nemzeti SC	32	pont,	72—19	goalaránnyal,
3. Testvériség	25	„	42—32	„
4. Óbudai TE	23	„	44—37	„
5. ETC	21	„	37—30	„
6. TTC	19	„	27—34	„
7. Előre TK	17	„	29—41	„
8. BKVT	16	„	22—39	„
9. URAK	15	„	26—42	„
10. Festők LE	12	„	25—56	„
11. Nyomd. TE	5	„	15—49	„
12. KAOE		feloszlott.		

Ugyanilyen erős küzdelem folyt a II. b. osztály első helyéért a Zuglói Turul és az Ujpesti Törekvés SE között, mely a Zuglói Turul győzelmével végződött, amennyiben 24 pontot ért el az UTSE 23 pontjával szemben. A helyezések a következők voltak:

1. Zuglói Turul SC	24	pont	24— 8	goalaránnyal.
2. Ujpesti TSE	23	„	47— 9	„
3. Budapest SE	16	„	25—19	„
4. FIAK	14	„	36—28	„
5. EMTK	11	„	21—20	„
6. Magyar FC	10	„	23—44	„
7. BLK	9	„	19—32	„
8. Hofherr SC	5	„	10—45	„
9. Ev. TC	visszalépett.			
10. Bádogosok	„			
11. VAC	„			
12. Droguisták	„			

A II. a) és II. b) osztály győztesei között megtartott döntő mérkőzés a MÁV Gép-

gyári SK győzelmét s ezzel az I. osztályba jutásának értékes gyümölcsét hozta meg.

A III. osztály győztese a Megyeri Sport Club lett az UMTE előtt. Itt a sorrend a következő volt:

1. Megyeri SC	27	pont	38—20	goalaránnyal.
2. UMTE	21	„	35—19	„
3. Famunkás	19	„	34—26	„
4. Vérhalom	16	„	31—24	„
5. Wekerletelep	15	„	29—21	„
6. ELAC	13	„	20—24	„
7. RAFC	12	„	28—27	„
8. Siketnéma	7	„	10—40	„
9. TSK	4	„	7—31	„
10. BTK	Visszalépett.			
11. ULK	„			
12. Pestujhely	„			
13. Vecsési SC	„			

Az 1917/18 évre, mint már jelentésünk folyamán megemlékeztünk, igazgatótanácsunk hadi bajnoki mérkőzéseket irt ki s ezek a mérkőzések domináltak az őszi szezonban. Az egyesületek a hadi mérkőzések mintájára 3 osztályba, de megnövekedett számukra való tekintettel az eddigi 4 helyett 5 csoportba osztattak be, még pedig az első osztályba: 1. MTK, 2. Törekvés, 3. UTE, 4. FTC, 5. III. ker. TVE, 6. Vasas, 7. MAC, 8. BAK, 9. BTC, 10. 33 FC, 11. Kispesti AC, 12. Máv gépgyári SK.

II. a) osztályba: 1. Főv. T. Kör, 2. NSC, 3. Testvériség, 4. OTE, 5. ETC, 6. TTC, 7. BKVT, 8. Előre, 9. URAK, 10. Festők, 11. Nyomdász, 12. Megyeri SC.

II. b) osztályba: 1. Zugló, 2. UTSE, 3. Bpest SE, 4. FIAK, 5. EMTK, 6. MFC, 7. BLK, 8. Hofherr, 9. EvTC, 10. VAC, 11. Bádogosok, 12. UMTE.

III. a) osztályba: 1. RAFC, 2. Postás, 3. Famunkás, 4. Elac, 5. ULI, 6. ULK, 7. TSC, 8. ESC, 9. Palotai Egyetértés, 10. OFK.

III. b) osztályba: 1. KÉVE, 2. Erzsébetfalvai Törekvés, 3. Siketnéma, 4. Csepeli TK, 5. TSK, 6. Vérhalom, 7. Wekerletelep, 8. Kispesti MTE.

A hadi mérkőzések nagy érdeklődés mellett folynak.

Ugyancsak kiirtuk az összes osztályokban a szövetségi dijat a II. csapatok részére is, de ezekben játékosok, felszerelések és labdák hiánya miatt sok egylet nem vehet részt.

Uj erők nevelése céljából ifjusági mérkőzéseket is kiirtunk s ezek lebonyolitása az előbb emlitett nehézségek ellenére is szépen, kevés zavarral történik. Ezen ifjusági mérkőzések győztese részére a Törekvés Sport Egylet serleget ajánlott fel szövetségünknek, amiért köszönetünket nevezett egyesületnek

ezuton is kifejezésre juttatjuk. — Az elmult évben is tartatott egy ifjusági válogatott mérkőzés a MLSz és ILSz csapatai között, mely szövetségünk csapatának 5:0 arányu győzelmével végződött. — A báró Dirsztay Gedeon által felajánlott ifjusági serleget a Budapesti Atletikai Klub ifjusági csapata nyerte meg. — A szövetség által kiirt ifjusági dijjal egyidőben a FTC is akart egy külön csoport részére ifjusági dijat kiirni. Ezt azonban szövetségünk nem engedélyezte, mert megfelelő dijat a szövetség kiirván, nem engedhettük meg a szövetség által kiirt dij sikerének kockáztatását.

A MAC és a BEAC által meghivott I., illetve II. osztályu egyesületek részére kiirt háborus serlegmérkőzések is szerepeltek a tavaszi szezon programmjában.

Befejezést nyertek a vidék egyik legagilisabb egyesülete, a Győri Egyetértés TO által kiirt jótékonycélu kupamérkőzések is. E mérkőzéseken a rendező egyleten kivül 10 első osztályu egyletünk vett részt. A dij győztese a Magyar Testgyakorlók Köre csapata lett, mig a második helyet a Győri ETO foglalta el, megelőzvén a többi első osztályu egyesületeket. Ezzel a kiváló eredményével méltán büszkélkedhet a Győri ETO, mert beigazolta, hogy jól vezetett vidéki csapat a

budapesti első osztályu csapatok egyenrangu ellenfelévé küzdheti fel magát.

Sajnos, nem tehettünk eleget a vidék részéről felvetett azon kérelemnek, hogy a Magyar Kupamérkőzéseket a háboru alatt irjuk ki. Ezt a vidéki utazás nehézségeit és az első osztályu egyesületek nagy elfoglaltságát is figyelembe véve, már azért sem tehettük meg, mert a Kupamérkőzések csak ugy birnak értékkel, ha az egyesületek szinejava küzd e klasszikus magyar dijért, már pedig a jelenlegi viszonyok ezt nem biztositják.

Egyesületeink nemzetközi mérkőzésekkel bőven tarkitották a szezont, s nem egy győzelemmel öregbitették a magyar labdarugósport jó nevét. Külön kiemelendőnek tartjuk e mérkőzések közül az Ujpesti TE-nek a Rapid ellen, Bécsben, osztrák biró mellett elért 2:0 arányu győzelmét. Jelentősebb nemzetközi mérkőzéseket játszottak a következő egyletek: a MTK 15-ször, ezek közül csak egyszer vesztett és pedig Bécsben a Rapid ellen 1:4 arányban, mig a többi mérkőzéseit mind megnyerte; a III. ker. TVE 8-szor, a FTC 5-ször, a BAK 4-szer, a Törekvés 3-szor, a Vasasok 2-szer, az UTE 2-szer, a Kispesti AC 2-szer, a NSC 2-szer és a Terézvárosi TC 1-szer játszott nemzetközi mérkőzést.

A lefolyt évben szövetségünknek egy

régi, érdemes tagegyesülete, a III. ker. TVE fennállásának 30.-ik évfordulóját ünnepelte meg. Nevezett egyesület csendes, zajtalan, de a magyar sport naggyátétele érdekében jelentős működést fejtett ki s tevékenységével a magyar sporttársadalomnak osztatlan elismerését méltán kiérdemelte. Az évforduló alkalmával a club által rendezett ünnepi tornán szövetségünk nevében társelnökünk, Dr. Füzesséry Zoltán üdvözölte a jubiláns egyesületet és annak kiváló vezetőségét.

Örömmel állapithatjuk meg, hogy a háboru alatt legtöbbet szenvedett vidéki sport a lefolyt évben jelentős lépéssel haladt előre, sikerrel koronázva azon törekvésünket, hogy ébren tartsuk a vidéken — a háboru alatt is — a labdarugó sport iránt fellángolt szeretetet, hogy az eljövendő békének ne halottaiból kelljen azt feltámasztania. Központi vidéki bizottságunk buzgó munkája s a vidéki egyesületek nem lankadó iparkodása eredményezte azt, hogy a vidék négy kerületében minden nehézség ellenére is folynak a hadi bajnoki mérkőzések. A vidéki autonomiának a háboru viharától elnémitott szerveit, a kerületeket az elmult évben négy helyen ujból megszólaltattuk, ugy hogy a pestvidéki, északi, déli és nyugatmagyarországi kerületek ismét maguk intézik első fokon ügyeiket.

A vidéki egyesületek támogatására szövetségünk a vidéki egyesületeknek budapesti ellenféllel való mérkőzés lehetőségét elősegitette azzal, hogy több esetben magára vállalta az ilyen mérkőzésekből eredő deficitek egy részét. Ugyancsak tervbe vettük s részben már meg is valósitottuk szövetségi combinált csapatoknak vidékre küldését. Kisérletképpen Békéscsabán volt az első ilyen mérkőzés, melyen egy budapesti combinált csapat mérte össze erejét a délmagyarországi válogatottakéval. E mérkőzés erkölcsi és sportbeli sikere ezek folytatására buzditó hatással volt s hisszük, hogy a kerületekben évenként egy-egy combinált mérkőzés rendezése nagyban hozzá fog járulni a vidéki labdarugó sport emeléséhez.

Ugyancsak támogattuk és megvalósitottuk a nyugatmagyarországi kerület azon tervét, hogy válogatottjai a Niederösterreichischer Fussball Verband II. osztályu válogatottjaival mérkőzzenek. A mérkőzés Pozsonyban nagy érdeklődés mellett a teljes erkölcsi siker jegyében folyt le. Egy városok közötti mérkőzés is volt a lefolyt évben, még pedig Győrött, Győr és Pozsony között. Általában a nyugati kerüle et pezsgő sportélet jellemzi s a kerület vezető embereinek fejlett sportérzékét bizonyitja, hogy kedvező földrajzi

fekvésével és közlekedési viszonyaival járó előnyöket ki tudja használni.

A délmagyarországi kerület sportélete is eléggé lüktető volt. A kerület agilis vezetőségének nagy munkát kell kifejtenie, hogy a háboru előtt oly fejlett kerületi sportéletnek csak egy részét is visszavarázsolja. Az előbb emlitett békéscsabai mérkőzés alkalmával szerzett közvetlen tapasztalataink alapján a teljes elismerés hangján emlékezhetünk meg a kerület vezetőségének hozzáértő és sportszerű munkájáról; ami garancia arra, hogy a kerület sorsa jó kezekbe van lefektetve.

Kisebb sportélet volt tapasztalható az északi kerületben, ahol aránylag kevés működő egyesület küzd nehéz viszonyok közepette a labdarugó sport folytonosságának fentartásáért.

Már a pestvidéki kerület működésében észlelhető a fővárosi élénk sportélet tagadhatatlanul kedvező hatása. Bár ennek látszólag ellentmond az a tény, hogy ez a kerület szervezkedett meg legkésőbben s a háboru óta most először vesz részt a szövetség által kiirt mérkőzéseken, mindamellett a kerület körzetébe tartozó egyesületek jó része a háboru alatt is szerepelt s főleg fővárosi csapatok elleni gyakori barátságos mérkőzések meritették ki működési körüket.

Az 1916/17. évi hadimérkőzések eredménye kerületeként a következő volt: I. Délmagyarországi kerület:

1. Temesvári Kinizsi 14 pont, 2. Aradi MTE 12 pont, 3. Szegedi AK 10 pont, 4. Szabadkai SE 4 pont, 5. Szabadkai MTE 2 pont, 6. Nagyváradi AC visszalépett.

II. Nyugati kerület: 1. Győri ETO 16 pont, 2. Pozsonyi MTK 10 pont, 3. Pozsonyi Törekvés 4 pont, 4. Pozsonyi ULE 4 pont, 5. Pozsonyi Makabbäa 2 pont.

III. Északi kerület: 1. Diósgyőr Vasgyári TK 10 pont, 2. Debreceni Vasutas SC 7 pont, 3. Miskolci MTE 7 pont, 4. Miskolci Vasutas visszalépett.

A hadi mérkőzéseken kivül a vidéki egyesületek igen sok barátságos mérkőzést játszottak főleg budapesti egyesületekkel, sőt a Pozsonyi TE és Győri ETO nemzetközi mérkőzéseket is játszottak; a pozsonyi válogatottak—NÖFV II. oszt. válogatottak mérkőzése 1 : 1 (0 : 1). a délmagyarországi válogatottak—budapesti combináltak mérkőzése 2 : 3 (0 : 0) és a Győr—Pozsony válogatottak eredménye 1 : 0 volt.

Már az 1917/18. évre kiirt hadibajnoki mérkőzésekre több vidéki egyesület nevezett be, mint az előző évi hadimérkőzésekre s ez is tanusitja a vidék sportérzékének fejlett-

ségét, hogy nagyobb erkölcsi értéket magában rejtő bajnoki mérkőzéseket előbbre helyez bármily más mérkőzéseknél. E hadi bajnokságok első, őszi fordulója már befejeztetett. A már említett féláru utazási kedvezmény megvonása ujabb jelentős terheket ró a vidéki egyesületekre. A terheken könnyitendő, szövetségünk a folyó évi költségvetésbe 4000 koronát vett fel oly célra, hogy abból a vidéki egyesületek deficites mérkőzései után felmerült vasuti költségek egy része fedezendő.

A szövetségi szervek tevékenységéről a következőket jelenthetjük a tisztelt Közgyülésnek:

A szövetség elnöksége és tisztikara, mely mandátumát az 1917 március 31-én megtartott évi rendes közgyülés bizalma alapján nyerte, nagyobbrészt ismert, szövetségünkben és a labdarugó sport terén hosszabb idő óta tevékenykedő sportférfiak. Az elnöki tisztség betöltetlen volt, a társelnöki székbe a közbizalom Dr. Füzesséry Zoltánt emelte, ki egyike a magyar sport legrégibb munkásainak. Vezető szerepre nemcsak a labdarugó sport viszonyainak alapos ismerete, hozzáértése s szeretete predesztinálta, de erős, megalkuvást nem ismerő akarata s éles judiciuma. Vihar és szélcsendben egyforma biztonsággal vezette a szövetség hajójának nehéz kormányát s ez tette lehetővé,

hogy a szövetség ez évi munkájának produktivitása felülmulta az előző évekét. Az ügyvezetés nehéz, nagy körültekintést, alapos ismereteket és odaadást kivánó munkája Oprée Rezső alelnökre hárult, ki immár 15 év óta szakadatlanul, soha el nem lankadó buzgalommal, ritka önzetlenséggel szolgálja a szövetség érdekeit. Az ügyvezetés mellett elnöke volt az intéző és válogatóbizottságnak. Ugyancsak régi, kipróbált erősségü oszlopai szövetségünknek Dr. Csányi József, Fischer Mór és Havas Lajos alelnökök. Dr. Csányi a nehéz és hálátlan fegyelmi bizottság elnöki tisztje mellett mint a vidéki sportélet alapos ismerője, még a központi vidéki bizottságnak is elnöke volt. Fischer a fontos nemzetközi bizottságnak elnöki tisztét látta el a nála megszokott nagy ügyszeretettel, mig a régi birói gárda kiváló tagjára, Havasra az átalakuláson átment biróbizottság ügyeinek vezetése hárult. Az elnökség tagjai közül egyedül Biró Dezső alelnök személye volt uj szövetségünkben, ki mint gazdasági bizottságunk elnöke, a működéséhez füzött reményeket teljes mértékben beváltotta, amit szövetségünk anyagi megerősödése ékesen bizonyit. A főtitkári állást az eddigi titkár, Tibor Lajos töltötte be, mig a titkári tisztséget Sebők Ármin volt tanácstag látta el

páratlan ügybuzgalommal. Dr. Láday Győző mint ügyész végzett hasznos szolgálatot szövetségünkben. A nagy felelősséggel járó pénztárosi teendők — mint annyi év óta — ismét Minder Frigyes kipróbált képességeire hárultak, mig a tanácsnak régi, kiváló tagja, Herendi Artur az ellenőri funkciókat végezte. A könyvtárosi tisztségre Magyar Károlyt, háznaggyá pedig Ordódy Bélát választotta a közgyülés.

Az igazgatótanács az év folyamán 17 (1916-ban 16) ülést tartott és a tanácstagok nagy része ambicióval és szorgalommal teljesitette felelősségteljes feladatát. A bizottságok által előkészitett ügyek gondos és körültekintő elintézése volt főfeladata.

Az intézőbizottság 42 (47)*-szer ülésezett s fontos feladatának egyik részét, nevezetesen a mérkőzések rendezését, azok lefolyásának sima biztositását eredményesen látta el. Az adminisztrativ tevékenység azonban annyira lefoglalta a bizottság idejét, hogy alkotó munkára módja alig volt. Segiteni fognak ezen a készülő uj általános és bajnoki szabályok, mert ezek elejét fogják venni annak a sok vitának és elvi harcnak, melyeket a jelenlegi elavult s a válto-

* A zárjelben lévő számok az 1916. évre vonatkoznak.

zott viszonyokhoz alkalmazkodni már nem tudó szabályok tesznek elkerülhetetlenné. Igazolási szabályaink is sok kivánni valót hagynak maguk után s mindinkább aktuálissá válik a XII/15.-i határidőhöz kötött átigazolási szabályok revíziója. — A bizottság az egyesületek működését, játékosanyagot illetően, megkönnyitendő, az idegen honosok és ipari munkára vezényelt katonák igazolási szabályainak kereteit a háboru tartamára kibővitette s az ideiglenes játékengedélyek adását ez évben is folytatta.

Az ifjusági mérkőzések ügyeinek vezetését az intéző bizottság nagy elfoglaltsága miatt csak közvetve, az ideiglenesen felállitott ifjusági bizottság utján végezte el, melynek elnöki tisztét Zsoldos Károly tanácstag látta el nagy szeretettel.

A játékfegyelmet ellenőrző bizottságot a sajnos elég sürün előfordult szabálytalanságok és megtorlást kivánó fegyelmetlenségek elég intenziven foglalkoztatták. S itt nem hagyhatjuk szó nélkül azt az elszomoritó jelenséget, mely a sportszellem általános eldurvulását, a játékosok és egyes vezető clubemberek önmérsékletének hiányát tárja elénk. Felesleges hangsulyoznunk, hogy ezek a jelenségek mily kárára vannak a labdarugó sportnak s mennyire alkalmasak

arra, hogy a szép játékban lelki gyönyörüséget kereső közönséget, a gyermekük testi fejlesztésére törekvő szülőket — a céljaikkal merőben ellentétes, a durva és kiméletlen, sokszor életveszélyes játéktól megelégelten — a labdarugó sporttól elriassza, holott a szó nemes értelmében vett labdarugó sporttól mily távol áll a durva játék szelleme. — A fegyelmi bizottság természetesen a már megtörtént szabálytalanságokat torolja meg, hivatásához képest — mint a biróság — büntet, de nem nevel. A játékosoknak igazi football-szellemben leendő nevelésének fontos kérdése tolul itt előtérbe, oly kérdés, a mellyel érdemes és kell is foglalkoznunk. Miként a modern pedagógia a tanitás és nevelés kettős feladatának nehézségeit a szülők bevonásával, a szülők segitségével oldja meg, azonképpen nekünk is a játékosok sportszerü nevelésének ügyében a clubok támogatásához kell fordulnunk. Értessük meg az egyesületekkel, hogy a játékosok fegyelmezése első sorban az ő kötelességük s ne várják azt, hogy ezt a fontos munkát a szövetség, illetve fegyelmi bizottság végezze. Tartsák legfőbb kötelességüknek az egyesületi vezető emberek, hogy a gondjaikra bizott játékosokkal necsak a labdarugás gyakorlati részét ismertessék meg,

hanem tegyék előttük a sportszerü gondolkodás, a biró iránti tisztelet, a játékostárs iránti megbecsülés soha szem elől nem tévesztendő fogalmát ideállá; menjen át tudatába a játékosoknak, hogy a labdarugó sport eszköze, előmozditó tényezője a testi erők fejlesztésének s nem a testi épség veszélyeztetője, hogy a pályán csak ellenfelek vannak s nem ellenségek s az uri gondolkodás és emberi érzés a játék alatt is kötelező. Zárják ki maguk az egyesületek körükből azokat, akik durva játékukkal, renitens viselkedésükkel egyesületük hirnevét a köz prédájává teszik s a labdarugó sportot diszkreditálják. Ha az egyesületek ebbeli kötelességeiket az eddiginél fokozottabban teljesitik, el fognak némulni a footballsport ellenesei s a labdarugó játék szépségei és izgalmai közé disszonáns érzelmek vegyülni nem fognak!

A játékfegyelmet ellenőrző bizottság egyébként a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel végezte nehéz feladatát 45 (38) ülésen át, ugy hogy működése ellen — s ez szolgálhat legnagyobb elismerésül — panasz semmilyen irányban nem merült fel. — Nagy segitségére lesz a bizottságnak jövőben az, hogy a büntetések kodifikálása folyamatban van. Két elkészitett tervezet

fekszik a szövetség előtt. Egyiket a fegyelmi bizottság volt tagja, Herczog Miksa tanácstag készitette el; a nagy fáradságot, ügyszeretetet és szaktudást igénylő büntető rendtartás bő részletezéssel foglalja magában az előforduló szabálytalanságokat és fegyelmi vétségeket, valamint az ezekre kiszabandó büntetéseket. A nagy sportszeretetről tanuskodó értékes és e nemben uttörő munkáért Herczog Miksának ez alkalomból is őszinte köszönetünket fejezzük ki. — A másik tervezet a szövetség ügybuzgó ügyészének, Dr. Láday Győzőnek tollából került ki s értékét főleg az biztositja, hogy jogi tudással van megalapozva s a reális viszonyokat kellő mértékben veszi figyelembe. Ez ügyben kifejtett munkájáért köszönetünket Dr. Láday Győzőnek is kifejezésre juttatjuk.

A birói intézmény sok vitán, támadáson átment szervezete is reformálás alá került s erre jelentésünk folyamán már kiterjeszkedtünk. Ez alkalommal csak arra akarunk rámutatni, hogy a biráskodás gyors és gyökeres változásában hinni — nézetünk szerint — hiu remény. A birók működése ellen felmerülő — nem tagadhatjuk — sokszor indokolt panaszok a birói testület és tanács felállitásával egyszerre megszünni nem

fognak, mert az indokolt panaszok jó része az emberi gyarlóságból folyik s ezek alól a játékbirók sem vonhatók ki. Egy véletlenül elnézett offside, egy meg nem itélt hands, egy nem indokolt 11-es jóhiszemü megadása épp oly régi hiba, mint a milyen régi maga a labdarugó sport s e bajok csak a footballsporttal együtt szünhetnek meg. Kétségtelen, hogy a rossz biráskodásból eredő panaszok a mainál alaposabb birókiképzési rendszer mellett csökkenthetők lesznek, sőt nem szabad idegenkednünk attól a gondolattól sem, hogy a már müködő birók képesitése is revizió alá vétessék. — A birói kar reputációja érdekében meg kell állapitanunk azt, hogy a napirenden lévő birósértések a játékosok egy részének fegyelmetlenségére és a sportszellem általános eldurvulására vezethetők legnagyobb részben vissza. De éppen azért, mert az utóbbi időkben oly gyakoriakká váltak a birósértések, ezek okát kutató előtt önkéntelenül is felvetődik az a gondolat, hogy a meg nem engedhető inzultusok okai nem kizárólag a játékosokban keresendők, hanem a birókban is. És ugy véljük, nem járunk helytelen nyomokon. A biró sokszor indiszponált, gyakran nem forditja egész figyelmét a játékra s igy előfordulhat, hogy itéletei nem mindenben helyt-

állók s ha a játékos ilyen körülmények között a biró indiszponáltságát, vagy figyelmetlenségét rosszakaratnak magyarázza, úgy kézen fekvő az érzelmei fölött uralkodni nem tudó játékos — minden körülmények között elitélendő, de emberileg érthető — viselkedése. — Az év folyamán a birótestület 5 tagjával kibővitett biróbizottság ezévi munkája eléggé produktiv volt. Megtárgyalta a Magyar Footballbirók Testületének megbizottaival a szövetség szerveként felállitandó testület és tanács szabályzatának irányelveit, birói tanfolyamot tartott szép sikerrel, a birák felkérésének uj rendjét honositotta meg. A változott körülmények figyelembevételével a birói dijakat felemelte. Vizsgáztatás céljából egy izben Kecskeméten is kiszállt s a tanács jóváhagyásával kimondotta, hogy a Budapesten tartandó nemzetközi mérkőzések biráit jövőben a bizottság fogja kiküldeni. Megállapodást kötött az osztrák szövetséggel arra nézve, hogy a háboru tartama alatt megtartandó válogatott mérkőzéseket mindenkor semleges — a német szövetség által kiküldendő — biró fogja vezetni. Ugyancsak az osztrák szövetséggel tárgyalásokat inditott meg a két szövetség által adott birói képesitések kölcsönös elismerése érdekében. — A magyar birói karra

megtisztelő a Niederösterreichischer F.-V. azon átirata, mely szerint a háboru alatt válogatott mérkőzéseit magyar biró vezetése mellett fogja lejátszani. A bizottság egyébként 17 (15) ülést tartott.

A szövetség gazdasági helyzete, a háborus nehézségeket tekintve, elég kedvező volt. Az elmult évben racionális gazdálkodás mellett az alapokból felvett kölcsönöket teljes egészében visszafizettük, a szövetség anyagi egyensulyát megerősitettük és módunkban állott — mint minden évben — a jótékonyság oltárán is áldozni. — A jótékony célokra forditott összegek a következők voltak:

Budapesti Önkéntes Mentők Egyesülete	750.— K
Munkások Gyermekbarát Egylete	500.— „
Szünidei Gyermektelep Egyesület	2000.— „
Sporthirlapirók Szindikátusa	500.— „
Hirlapirók nyugdijintézete...	250.— „
Hirlapkiadó tisztv. nyugdijintézete	250.— „
MLSz háborus jótékonysági alapra	5040.20 „
Összesen ...	9290.20 K

A Szünidei Gyermektelep Egyesületnek adományozott 2000.— koronával két ágyalapitványt létesitettünk s ezzel megszerezte szövetségünk azt a jogot, hogy minden évben 2 gyermeket küldhet üdülésre a gyermektelep nyaralóhelyére.

A hadikölcsönjegyzés hazafias kötelességéből is kivette részét a szövetség, amennyiben ez évben 5000.— koronát forditottunk erre a célra.

Egyesületeink közül a Magyar Testgyakorlók Köre a Rudolfshügel SC elleni mérkőzésének teljes jövedelmét 1002.— koronát a gyöngyösi tüzkárosultak részére adományozta.

Ugyancsak itt emlitjük fel Fiedler Konrád szövetségi biró azon nemes elhatározását, amellyel a háboru tartama alatt kapott footballbirói dijait a sport nagy halottja, Stobbe Ferenc siremlékének alapja javára adományozza. Ezen dijakból eddig mintegy 200.— korona folyt be. —Vida Henrik, a szövetségnek hosszu éveken át volt tanácstagja pedig 100.— koronát adományozott a szövetség háborus jótékonysági alapja javára. A nemes szivü adományozóknak ezuton is köszönetünket tolmácsoljuk.

A központi vidéki bizottság munkálkodását kellően méltattuk a vidéki egyesületek működésének ismertetésénél. Hogy az ott felsorolt eredményeket elérnünk sikerült, az jórészt a vidéki bizottság agilitását és átérzett hivatásának szeretetét bizonyitja. A kerületek megalakulása és ügyeik önálló vezetése révén a bizottság felszabadul a csaknem teljes idejét

lekötő óvások és egyéb adminisztrativ természetü ügyek tárgyalásának munkája alól s igy a jövőben módja lesz a vidéki sport fejlesztésére és támogatására irányuló fontos kérdések mikénti megoldására idejét és erejét osztatlanul felhasználni. A bizottság összesen 19 ülést tartott s szükség esetén a kerületi üléseken is képviseltette magát

A válogatóbizottság, melynek munkája a legnagyobb ellenőrzés alatt áll, ez évben nagy hozzáértéssel és szerencsés kézzel oldotta meg feladatát s méltán kérhet részt azokból az érdemekből amelyeket válogatott csapataink szereztek ama példátlan siker révén, hogy ez évben a megtartott 5 mérkőzésből egyet sem vesztettünk el. S ha áll az, hogy a siker mindent igazol, akkor a bizottság munkáját sokszor érdemtelenül kritizálók is kénytelenek igazolni a bizottság értékes munkálkodását.

Az év folyamán a következő személyi változások voltak. Dr. Veress Imre és Merle Jenő lemondtak tanácstagságukról; az előbbi helyét Dr. Benedek Szabolcs, utóbbiét Kiss Sándor póttagokkal töltöttük be. Boronkay Gábor számvizsgálói tisztétől vált meg; helyének betöltése, miután még két számvizsgálónk volt, nem mutatkozott szükségesnek. Nagy elfoglaltságára való hivatkozással az